

7. Арнаути.

Тия древни жители на Балканския Полуостровъ сами се наричатъ *шкипетари*, което ще рече планинци. Гръцитѣ сж ги наричали въ старо врѣме *арванаси*, отдѣто старитѣ българи сж зели името *арбанаси*. Турцитѣ ги нарекли *арнаути*, и въ ново врѣме съ това име ги наричатъ всички тѣхни съсѣди на Полуострова. Въ западна Европа сж извѣстни подъ името *албанци* и земята имъ — *Албания*.

Турцитѣ заварили арнаутско население откъмъ западна Македония изобщо въ тия прѣдѣли, въ които го е заварилъ XIX. в. Откъмъ сѣверъ арнаутитѣ подъ турската власт сж направили широки нови завоювания.

Още прѣди турското владичество тритѣ голѣми западно-македонски низини: Костурска, Прѣспа и Охридска съ долината на р. Черни Дримъ сж падали подъ властѣта на отдѣлни арнаутски князове и по нѣкога западно-македонската планинска верига, що отдѣля тия низини отъ коритото на Вардаръ, се е броила като граница между Албания и Македония.¹⁾ И Ами Буе туря Прѣспа и Охридско въ прѣдѣлитѣ на Албания.²⁾ При всичко това турското владичество заварва тия мѣста прѣимуществено съ българско население.

Турцитѣ наложили своето господство върху Албания още въ края на XIV. в. слѣдъ голѣмата побѣда, която нанесоха прѣзъ 1385 год. на Балша II. По-късно Гьорги Кастриотъ или Скендеръ Бегъ успѣлъ да освободи голѣма частъ или срѣдна Албания и водилъ упорита 20-годишна борба съ турцитѣ (1423—1465) за албанската независимостъ, но не успѣлъ да спре голѣмата турска сила, и слѣдъ неговата смъртъ (1644 г.) турското господство на ново е възстановено въ Албания.

Още прѣзъ първитѣ войни на турцитѣ въ Албания много първенци се турчили. Ние срѣщаме прѣзъ XV. в. цѣлъ редъ видни турски сановници отъ арнаутска влака. Самъ Гьорги Кастриотъ е билъ потурчванъ. Срѣщу него е имало въ турскитѣ редове други потурчени главатарии.³⁾ И селското население въ Албания, жестоко притискано отъ мѣстнитѣ боляри, радо посрѣщало турцитѣ и рано почнало да се турчи и да помага на новия завоевателъ.⁴⁾ Вече въ

¹⁾ Макушевъ, Историческія разысканія, 52; Флоринскій, Юж. Славяне, I. 26.

²⁾ Ami Boué, Die Europäische Türkei, I. 53—54.

³⁾ Hammer, G. d. Os. Reiches, I. 285, 289, 460, 538.

⁴⁾ Макушевъ, Историчесія разысканія, 113, 125—126.